

6

שמונה יואפילו אם רבים בני הבית (ח) * לא ידליקו יותר: הגה (ט) * וי"א לכל אחד מצני הבית (י) ידליק * (הרמב"ם) וכן (ג) [ב] המנהג פשוט * ויזהרו ליתן כל אחד ואחד נרותיו במקום מיוחד * כדי שיהא היכר כמה נרות מדליקין (מהר"א מפראג): ג יגד שיש לו (יא) שתי פיות (יב) עולה לו בשביל (ד) שנים: ד * מילא קערה שמן והקיפה פתילות (יג) אם (ה) כפה עליה כלי כל פתילה עולה בשביל נר א' לא כפה עליה כלי אפי' לנר אחד אינו עולה (יד) לפי שהוא כמדורה: הגה ולכן יש לזהר להעמיד הנרות (טו) בשורה (ו) בשורה ולא צעגול (טז) דהוי כמדורה (הג"מ) נשם סמ"ק * ומותר להדליק (יז) צפמוטות שקורין (יח) לאמפ"א (יח) מאחר שכל נר מובדל הרבה מחבירו (ת"ה סימן ק"ה) ויזהרו כשעושים נרות אפי' בשעה (יט) שאין לדקק בחד ולהדליקן דהוי כמדורה רבים בני הבית) ד מותר לנר היום שם כ"ג ה מותר לנר שם

באר היטב

(ג) המנהג. זה חידוש שהספרדים נוהגים כחוספות והאשכנזים כרמב"ם זה לא מצוי בשאר מקומות: (ד) שנים. פרש"י בשביל כי צני אדם למהדרין העושים נר לכל א'. ונ"ל דלדין דמוסיפין בכל לילה לא ידליקו צ' אנשים בנר אחד דלא לא יהיה היכר כמה נרות מדליקין כמ"ש בהג"ה מ"א: (ה) כפה. וזרין שיכפה עליה כלי קודם שידליק שם ידליקנה ואח"כ יכפה עליה כלי הרי הנרות היו דולקות מקמי הכי כמדורה ולית צדו שום מזה וע"י כפיית הכלי נתקנה להיות כנרות וזרין שמהיה בשעת הדלקתם לשם מזה. מהר"א הלוי בספר גן המלך סי' קנ"א: (ו) בשורה. ולא אחד נכנס ואחד יוצא ד"מ ומהר"ל: (י) לאמפ"א. וכתב רש"ל זרין לחלוטת בטפח הסמון לפתח ויחליל מנר האמצעי שהוא הסמון לפתח ויסבב

שערי תשובה

בפרטיו ודלא כמ"ש בשערי ישיבה כו': [ב] המנהג. ועיין בנפסות יוסף אל סי' י"ז שם מנהג הספרדים שרק צעה"צ מוסיף והולך וכתב שם אשכנזי דר בבית אל ספרדי אינו יכול למחות בדי האשכנזי דהר שם מלהדליק בביתו לילה לא ידליקו צ' אנשים בנר אחד דלא לא יהיה היכר כמה נרות מדליקין כמ"ש בהג"ה מ"א: (ה) כפה. וזרין שיכפה עליה כלי קודם שידליק שם ידליקנה ואח"כ יכפה עליה כלי הרי הנרות היו דולקות מקמי הכי כמדורה ולית צדו שום מזה וע"י כפיית הכלי נתקנה להיות כנרות וזרין שמהיה בשעת הדלקתם לשם מזה. מהר"א הלוי בספר גן המלך סי' קנ"א: (ו) בשורה. ולא אחד נכנס ואחד יוצא ד"מ ומהר"ל: (י) לאמפ"א. וכתב רש"ל זרין לחלוטת בטפח הסמון לפתח ויחליל מנר האמצעי שהוא הסמון לפתח ויסבב

ביאור הלכה

זה שהיה הגם משך זמן רב יש צו פרסומי ניסא ושבת יותר להשי"ן ועוד שמעלין בקודש [גמרא]: * לא ידליקו יותר. עיין מ"צ והטעם דלפי"ן כשרואין צדית ציל שני שדולקין שתי נרות ירגישו בחוספות הנר אלל לנדה השניה שדולקין צלילה הראשונה נר לכל אחד מצני הבית אז אם ידליקו צלילה השניה שנים לכל אחד אין כאן הכרה לחוספות הגם כי יאמרו שיש הרבה בני בית ולכל אחד אין שם רק נר אחד והיינו כשכל הנרות דולקים במקום אחד זה אלל זה: * וי"א דכ"א מבני הבית וכו'. עיין בבאור הגר"א שכתב דגם דעת הר"ף כן הוא מזהב"א המימרה דרבה בב"א אמר ר"י וכו'. ולולי דברי קדשו היה אפשר לומר עוד דעת הר"ף דזה לא נכנס בכלל מה דק"ל צעלמא דהלכה ככ"ה דינא אחרי דאינס מחולקים צענין הלכה אלל צענין הדור צעלמא ולזה הביא מה שאמר ר' יוחנן על שני זקנים ומשמע לכאורה דהוי צמיו שכתב נפסק צעלמא דהלכה ככ"ה ואפ"ה זקן אחד עשה ככ"ה. אכן מדלא הזכיר ד"ו בשום פוסק אין לזרף ד"ו להלכה כלל ולא כתבתי רק לעורר לב המעינים: * ויזהרו ליתן וכו'. בדבאון זה גם החוספות מודו שיכולין להדליק יותר [הגר"א בשם ד"מ]: * כדי שיהא היכר וכו'. היינו צעה שמוסיף הנרות כן מוכח מא"ר כס"ג ודעת המ"א בסק"צ דאפילו צלילה הראשונה יש לזהר מה משום לא פלוג כמו שכתב שם הפמ"ג: * מילא קערה שמן והקיפה פתילות. וה"ה כשהקיף נרות צעגול עד שע"י יוכל להתחבר הלכה ג"כ דינא הכי: * ומותר להדליק בפמוטות. עיין מ"ב וכתבו האחרונים בשם רש"ל דאף

בשמן זית נר א' בכל לילה לנר: (ח) לא ידליקו יותר. צין צלילה ראשונה וצין בשאר לילות דהכל נגדרים אלל צעה"צ אפילו (ט) צניו הגדולים (י) ומשרתיו כיון שהם סמוכים על שולחנו צקצעות הם בכלל צני ביתו: (ט) וי"א דכל אחד וכו'. לנר מאשתו דהיא כגופו: (י) ידליק. היינו כמו שכתב לעיל בס"ב (יא) דיוסיף והולך נר א' בכל לילה (יב) ואם אין ידם משגת כ"כ ידליקו נר אחד בכל לילה: ג (יא) שתי פיות. היינו שהפתילות מצפנים מונחים בנר (יג) זה אלל זה רק ראשי הפתילות כשצולטין לחוך נחלקין לשתי מקומות (יד) וקמ"ל דאע"פ שמצפנים אינן מובדלין הפתילות כלל זה מזה מ"מ כיון שצמקום הנחתן צפה מינכר שהם שמים נחשבות כשמים: (יב) עולה לו בשביל שנים. משמע (טו) מלשון זה דאפילו למהדרין העושין נר לכל אחד ג"כ יועיל זה לשני צני אדם ועיין במ"א שדעתו דלפי מאי דאיתא לעיל בהג"ה דלדין דמוסיפין בכל לילה נר אחד לכל אחד מן הבית זרין כ"א להדליק נרותיו במקום מיוחד לא ידליקו שני אנשים בנר אחד (טו) ואפילו צלילה הראשונה (יז) יש לזהר מה. ואפשר דוקא נר אחד שיש לו רק שני פיות אלל צמנורת שלש שיש להן ח' פיות מותר להדליק שני צני אדם זה צקנה זה זה צקנה זה שהרי רואין שהדליקו שנים דאל"כ היה מדליק כסדר אחד אלל חבירו ואח"כ כפה וכו'. עיין מ"ב וכתבו האחרונים בשם רש"ל דאף

שער הציון

(ט) פמ"ג בסמין זה: (י) כ"מ פמ"ג בסמין תרע"ו ב"א: (יא) רמב"ם: (יב) ובאופן זה יקרא עליהן שם מהדרין ולא מהדרין: (יג) רש"י: (יד) צ"ח: (טו) פמ"ג: (טז) היינו אף דטעם הג"ה הוא כדי שלא יטעו לומר דרצו הנרות הוא מכמה צני אדם ולא מן הוספה זה לא שייך צלילה ראשונה דאין מדליקין צו כ"א נר אחד מ"מ משום לא פלוג יש לזהר אף צלילה הראשונה ועיין ב"א שחולק על המ"א ודעתו דצלילה הראשונה יש להקל ובשעת הדחק נראה דיש לסמוך ע"י: (יז) ומ"מ איתא דינא דש"ע דעולה בשביל שנים לאיש אחד מלול ראשון ואחר כמו שא"ר הטור: (יח) פר"ה וש"א: (יט) מ"א בשם ד"מ: (כ) כנ"ל: (כא) וכן הסכים בא"ר שדי בשעור אלל כמ"א ולא כפמ"ג: (כב) תה"ד: (כג) פמ"ג וכו' צבאור הגר"א: (כד) פמ"ג ומה שכתבתי שיעור אלל הוא כמו שכתב הא"ר והס"א: (כה) מ"א בשם רש"ל והעמיקו גם בא"ר וח"א: